

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการสร้างบทเพลงชุยกายโดยการตัดตอนจากการอบรมไทย นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้เอกสารที่ใช้เป็นแนวทางการเขียนบทเพลงรำชุยกาย และเพื่อเป็นการรวบรวมผลงานท่องชุยกายที่สร้างสรรค์ไว้มาใช้ประกอบการเรียนการสอนนาฏศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

การศึกษาเกินกว่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาถึงความสำคัญแห่งปัญหาโดยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิดเรื่องศิลป์รำชุณธรรมด้านการแสดงแสดงเรื่องการพัฒนาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิดเรื่องศิลป์รำชุณธรรมด้านการแสดงแสดงเรื่องการพัฒนา การแพร่กระจาย และทฤษฎีแห่งการสร้างสรรค์ แล้วรวมรวมความรู้ที่นักศึกษาต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับการรำไทย ความรู้เกี่ยวกับวรรณกรรม และพันธุลักษณ์ (คำกลอน) ของไทย และความรู้เกี่ยวกับการรำชุยกาย แล้วจึงศึกษาวรรณคดีหรือวรรณกรรมไทย 5 เรื่อง ซึ่งประกอบด้วย เรื่องพาแดง – นางไอ่ ไกรทอง อิตรราษฎร์ คำฉันท์ อิเหนา และกาğı ต่อจากนั้น จึงประพันธ์บทเพลงชุยกายขึ้น 5 บท ซึ่งมีชื่อ ดังนี้ ชุยกายภังค์จำแลง ชุยกายชาลวน ชุยกายอิลา ชุยกายอุณากรรณ และชุยกายเยาวพาน แล้วนำเสนอผลการศึกษาเป็นเอกสารงานวิจัยในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Research)

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการสร้างบทเพลงชุยกายโดยการตัดตอนจากการอบรมไทย สรุปได้ดังนี้

ที่มาของการแสดง มักจะนิยมนำเอาเหตุการณ์ตอนที่ตัวละครแต่งกายหรือเปล่งกาย ได้สวยงาม (ส่วนใหญ่) พันธุลักษณ์ที่นำมาใช้ประพันธ์บทเพลง เป็นประเภทคำกลอน หรือ กalon ชุยกายและกalonแม่ครี คุณครีใช้วงปี่พาทย์เครื่องห้าบระลงประกอบ เพลงจะใช้เพลง หน้าพาทย์ 3 เพลง ได้แก่ เพลงร้า เพลงรื้ว และเพลงล่า ส่วนเพลงขับร้องใช้ 2 เพลง คือ เพลง ชุยกาย กับ เพลงแม่ครี ท่ารำจะเป็นประเภทรำหน้าพาทย์ และรำใช้บันท การแต่งกายจะแต่งกาย ตามแบบประเภทของละครรำไทย จากการศึกษาวรรณกรรมไทย 5 เรื่อง ผู้วิจัยจึงได้สร้างบทเพลง ชุยกาย 5 ชุด ขึ้น โดยนำเนื้อหาเหตุการณ์จากวรรณคดีไทย 5 เรื่อง ดังนี้

5.1.1 บทเพลงดุยฉายภังค์จำแลง

นำมาจากรัตนคดีอีสานเรื่อง พาแดง – นางปู่ ตอนที่หัวภังค์โกรสของพญาสุทโธนาค ขออนุญาตพระบิดาขึ้นมาชนความงามของนางปู่ แล้วเปล่งกายเป็นกระออกด่อน (เพือก) แต่ต่อมามาหัวภังค์ได้ถูกนายพรานยิงด้วยหน้าไม่เสียชีวิต

5.1.2 บทเพลงดุยฉายชาลวัน

นำมาจากรัตนคดีไทยเรื่อง ไกรทอง ตัดตอนมาจากหลังจากชาลวัน คำบางตะเกาของลูกสาวเศรษฐีแห่งเมืองพิจิตร ไปไว้ในถ้ำ เพราะหลงรักในรูปทรงของนาง เมื่อลงมาถึงถ้ำจึงกล้ายื่นมนุษย์แล้วจึงเข้าหานางตะเกาของ

5.1.3 บทเพลงดุยฉายอิตา

นำมาจากรัตนคดีไทยเรื่อง อิตรราชคำันท์ ตัดตอนมาจากตอนที่ หัวอิตรราชและบริวารพลัดเข้าไปในอุทyanของพระศิวะ ที่กำลังเล่นซ่อนหากับพระอุมาอยู่ พระศิวะได้สาปให้สรรพสัตว์กลายเป็นสตรีทั้งหมด หัวอิตรราชเมื่อพลัดเข้าไปจึงกล้ายื่นมนุษย์ แต่พระอุมาถอนคำสาป ให้เพียงครึ่งเดียว จึงสถาบันเปลี่ยนเป็นชาย–หญิง อย่างละ 1 เดือน นางอิตาเดินทางไปถึงอาศรมของพระพุทธญาณี ต่อมานางได้เป็นภรรยาของพระพุทธญาณี

5.1.4 บทเพลงดุยฉายอุณากรรณ

นำมาจากรัตนคดีไทยเรื่อง อิเหนา ซึ่งตัดตอนมาจากตอนที่นางบุญนา ราชชีดาของหัวค่าหาที่ถูกอิเหนาลักพาณavaไว้ที่ถ้ำ เมื่ออิเหนากลับไปแก้ไข่ที่กรุงค่าหา นางได้ออกมาชุดดอกไม้หน้าถ้ำให้สำราญพระทัย องค์ปั่ตราชากาหลา โกรธเกือบอิเหนาว่าไม่รักและจะไม่เดี้ยงคุณบุญนาแต่แรกแต่กลับเปลี่ยนใจ จึงแกล้งอิเหนาโดยคลบันดาลให้เกิดพายุหอนเอาราชรถและนางฟีเดี้ยงไปตกยังเมืองประมอตัน องค์ปั่ตราชากาหลาปลอมตัวให้เป็นชายชื่อว่าอุณากรรณ และได้เป็นโกรธสบุญธรรมของระบุปะระมอตัน

5.1.5 บทเพลงดุยฉายเยาวพาณ

นำมาจากรัตนคดีไทยเรื่อง กากี ตัดตอนมาจากพญาครุฑเวน トイที่เปล่งตัวเป็นมานพไปเล่นสถากับหัวพรหมหัตแห่งกรุงพาราณสี ได้พบกับนางกากี จนทั้งสองพึงพอใจกัน ก่อนกลับวิมานฉิมพลีพญาครุฑจึงลักพานางกากีไปด้วย เมื่อถึงวิมานพญาครุฑจะเข้าหากากี จึงเปล่งรูปโผลมงานยิ่งกว่ามานพ จึงเรียกชื่อการแสดงว่า ดุยฉายเยาวพาณ

บทเพลงทั้ง 5 บทนี้ นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาเอกนาฏศิลป์และการละคร ได้นำไปทดลองบรรเลงท่ารำให้คณะกรรมการและผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ คือ อาจารย์กรกฤษ เท็มพิลา ประธานหลักสูตรสาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชมและกล่าววิจารณ์ แต่ละชุดการแสดงเอาไว้ ดังนี้

ชุดที่ 1 บทเพลง (รำ) ฉุยฉายกังกีจำแลง

- 1.1 เครื่องแต่งกายสวยงามเหมือน
- 1.2 ท่ารำ ยังแข้ง ฐานไม่นั่น (เมืองปากบ่อ ประหม่า)
- 1.3 เพลงไไฟเราะ เหมือน

ชุดที่ 2 บทเพลง (รำ) ฉุยฉายชาลวัน

- 2.1 เครื่องแต่งกาย สวยงาม เหมือน
- 2.2 ท่ารำ สวยงาม ส่วนมาก
- 2.3 เพลงไไฟเราะ

ชุดที่ 3 บทเพลง (รำ) ฉุยฉายอิตา

- 3.1 เครื่องแต่งกายเหมือน
- 3.2 ท่าดี แต่ฐานไม่นั่นเท่าที่ควร
- 3.3 เพลงไไฟเราะ เหมือน

ชุดที่ 4 บทเพลง (รำ) ฉุยฉายอุณากรรณ

- 4.1 เครื่องแต่งกายเหมือน
- 4.2 ท่ารำยังไม่ส่งเท่าที่ควร ฐานไม่นั่นนัก
- 4.3 เพลงไไฟเราะดี

ชุดที่ 5 บทเพลง (รำ) ฉุยฉายเยาวพาณ

- 5.1 เครื่องแต่งกายสวย
- 5.2 ท่ารำ สวยงาม แต่ก็มีบ้างที่สะคุค ยกเท้าแล้วกีอบลีม
- 5.3 เพลงไไฟเราะ แม้สัมผัสจะไม่ดีนัก

ผลการวิจารณ์ ผู้วิจารณ์ได้ยึดหัวข้อเพียง 3 หัวข้อเท่านั้น คือ ลักษณะเครื่องแต่งกาย ลักษณะท่ารำ (ตีบห) และบทเพลงฉุยฉาย ซึ่งเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ นาฏศิลป์ เพียงคนเดียว ดังนั้นเกณฑ์การนำไปสู่การประเมินผลว่า ผลงานสร้างสรรค์ ทั้ง 5 บทเพลงนี้ ดีหรือไม่ดีอย่างไร ยังยุติไม่ได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

การสร้างบทเพลงคุยกายทั้ง 5 ชุดนี้ เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ จุดหนึ่งขององค์ประกอบของนาฏศิลป์เท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่าการวิจัยด้านสาขานาฏศิลป์และการละครบนี้มีหลายลักษณะ หลายด้าน ซึ่งแต่ละคนจะมีความสนใจ มีมนุษย์ไม่เหมือนกัน ดังนั้น่าจะเป็นไปได้ว่าการจัดกระบวนการเรียนการสอน ผู้บริหารจะต้องรู้และเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลในสายอาชีพนาฏศิลป์และศิลปะการแสดง จึงจะรู้และเห็นผลการปฏิบัติงานของมาเป็นรูปธรรม แล้วนำไปสู่การประเมินผลได้ถูกต้อง การเขียนบทการแสดงนี้ ในวงการนาฏศิลป์จะยกย่องว่า เป็นหัวใจแห่งการเกิดการแสดงทุกประเภท แต่ความสำเร็จและที่รู้จักก็คือผู้อยู่เมืองหน้าเวท ด้านผู้อยู่เมืองหลังนี้ไม่ค่อยมีผู้กล่าวถึงนัก ซึ่งนักจะแอบดีใจและเสียใจ น้อยใจเล็ก ๆ อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จและความสุขของผู้อื่น แต่ถือว่าเป็นภูศัพราเป็นผลดีมากกว่าผลเสีย ซึ่งเสียงของกวียังถูกใจรักและกล่าวถึงของชนรุ่นหลังไม่เสื่อมคลาย

บทเพลงคุยกายทั้ง 5 บทนี้ ยังไม่พานการประเมินที่ถูกต้องตามแบบอย่างกระบวนการ การวิจัย จึงถือได้แต่เพียงเป็นงานเขียนประเภทความคิดสร้างสรรค์นาฏศิลป์เท่านั้น แต่ถ้าจะให้สมบูรณ์จะต้องเพิ่มกระบวนการประเมินผลงาน (สร้างเครื่องมือเพิ่ม) อีก 1 บท จะได้ผลสรุป ที่สมบูรณ์

ดังนั้นถ้าหากศึกษาฐานรูปแบบงานวิชาชีพบนนี้ก็จะเห็นว่าเป็นเพียงการวิจัยขั้นพื้นฐาน และการประดิษฐ์ผลงานนาฏศิลป์เบื้องต้น ซึ่งจะต้องอาศัยหลักการ หลักฐาน ความถูกต้องทาง ด้านวิชาการเป็นสำคัญ ขณะนี้ผู้ที่จะนำแนวคิดหรือวิธีการไปสร้างสรรค์ใหม่จะต้องทราบนัก ใน 2 ประการ ก็คือ สร้างสรรค์งานจากพื้นฐานความจริงที่มีมา และถูกนำเสนอสู่กระบวนการ การประเมินผลตามรูปแบบกระบวนการเรียนการสอนเชิงปริมาณ (สถิติ) ร่วมกับการวิจัยเชิงคุณภาพด้วย ซึ่งจะทำให้งานวิจัยสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพได้